

GILDEN LØVE

3

August '22

En solid bank,
du kan være
tryk ved

Det er ikke tilfældigt, at vi i Nordjyske Bank har et godt image blandt danske banker, og at kundetilfredsheden er helt i top.

For os handler det om at sikre den enkelte en kompetent og individuelt tilpasset rådgivning fra alle i banken; en rådgivning, der styrker oplevelsen af økonomisk kontrol og giver ro i maven.

Kunne du tænke dig et handlekraftigt, kompetent og ordentligt alternativ til din nuværende bank, så ring 9870 5000 eller book et møde på nordjyskebank.dk.

Nørresundby

Tlf. 9870 5000 · nordjyskebank.dk

Udgives af
Dronningens Livregiment
Soldaterforening

REDAKTION:
Ansvarshavende redaktion:
Uffe Uhler og Kurt D. Frederiksen

POSTADRESSE:
GYLDENLØVE
Gyvelvej 5
9440 Åbybro
TELEFON: 51 89 25 64

Internet: <http://drlrsf.dk>
email:
gyldenloeve@drlrsf.dk
kurt@frederiksen.mail.dk
uffe.uhler@10mb.dk

GYLDENLØVE er
medlemsblad for
Dronningens Livregiments
Soldaterforening

Foreningens konto:
Reg: 7453 konto: 1028376
Bank Giro: +73 88989899

GYLDENLØVE er navnet på
regimentets første chef,
Ulrik Christian Gyldenløve
(1630-58)
ISSN 009-7520

Oplag: 450

Dronningens Livregiments
SOLDATERFORENING

Indhold 3/22

- 4 Arrangementer
- 5 Bestyrelser
- 6 Formanden har ordet
- 8 Afdelingens 20 års jubilæum
- 9 4. maj på Skæring Hede 2022
- 10 Valdemarsdag på Gammel Torv i Aalborg
- 12 Mindeord
- 13 Jubilarstævne den 24. september
- 14 Jubilarbillede fra 1977
- 16 Ny skydebane
- 18 Mærkedage
- 19 Tour de Kaløvig
- 20 Dronningens Livregiments 365 års dag
- 21 Fra jubilarernes tid
- 38 Souvenirs

Deadline for næste nummer:
Mandag den 24. oktober 2022

Forsiden viser:
Billeder fra Regimentets fødselsdag og arrangementet ved Kalø vig

Arrangementer

September

5. Flagdag for Danmarks udsendte. Arrangementer i de fleste kommuner landet over. Se nærmere i lokale medier. DRLRS vil være repræsenteret ved arrangementerne i Aalborg, Aabybro og Aarhus.
24. Kl. 10.⁰⁰ Jubilarstævne. (Se annonce side 13)

Oktober

4. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
18. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole

November

1. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
15. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole

December

6. Vinterskydning kl. 18.³⁰ på Gl. Lindholm Skole. **Juleafslutning** - tilmelding senest d.15. nov. til spisning

2023

Januar

3. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
17. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole

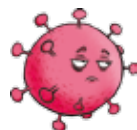
Februar

7. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
21. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole

Marts

7. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
21. Vinterskydning kl. 18.³⁰ på Gl. Lindholm Skole. **Afslutning** – tilmelding senest d. 7. marts til spisning

Da der kan forekomme arrangementer som planlægges med kort varsel, eller aflysninger som følge af corona restriktioner, henviser red. til foreningens hjemmeside: www.drlrsf.dk eller til foreningens Facebook side: <http://www.facebook.com/pages/Dronningens-Livregiments-Soldaterforening/103911250753> som begge vil annoncere de aktiviteter der ikke når at komme i bladet.

Foreningen opfordrer til at efterleve og udvise gældende påbud om afstand, hygiejne og mundbind, så effektivt det er muligt.

Dronningens Livregiments Soldaterforenings landsbestyrelse

Formand: Henrik Agerholm Sørensen, Svanelundsvej 38, 9800 Hjørring, e-mail: hasaalb@hotmail.com	tlf.: 50 92 60 66
Næstformand/Fanebærer: Morten Andersen, Rebildvej 18, 9520 Skørping. e-mail: maba@dlgtele.dk	tlf.: 20 74 30 09
Kasserer: Sven-Erik Magnussen, Svalevej 3, 8382 Hinnerup e-mail: cordes.magnussen@live.dk	tlf.: 23 95 77 84
Sekretær: Svend Hugo Høgstrup, Karen Blixens Vej 27. 1 Tv, 9200 Aalborg SV. e-mail: hoegstrup@privat.dk	tlf.: 98 34 36 61 mobil: tlf.: 20 45 88 92
Fanebærer: Frode E.W. Jensen, Kvindbjergvej 5, 9320 Hjørring e-mail: vithjensen@live.dk	tlf.: 23 71 24 67
Jørn Georgsen, Hellevangen 57 St. Tv., 9210 Aalborg SØ e-mail: kgig@stofanet.dk	tlf.: 42 41 46 80
Orla Klit, Petersvej 4, 9800 Hjørring e-mail: o.klit.thy@gmail.com	tlf.: 40 81 53 67
Suppleanter:	
Caspar Hyun Hybel, Abildgårdsvej 62, 1. th. 9400 Nørresundby, e-mail: bobohybel@hotmail.com	tlf.: 21 22 24 76
Benny Møller Christensen, Stationsmestervej 74, st. tv., 9200 Aalborg SV, e-mail: dyrskuevej@gmail.com	tlf.: 22 17 61 39
Hjemmeside Internet	www.drlrsf.dk
Facebook	Dronningens Livregiment's Soldaterforening

Aktivitetsudvalg Aarhus

Formand: Sven-Erik Bolt Magnussen, Svalevej 3, 8382 Hinnerup e-mail: cordes.magnussen@live.dk	tlf.: 23 95 77 84
Knud Mildahl Pedersen, Sommersmindevej 112, 8250 Egå e-mail: knud@mildahl.dk	tlf.: 22 31 12 50
Bo Vahl-Jensen, Nørrevangen 78, 8382 Hinnerup e-mail: anr-el@hotmail.com	tlf.: 40 36 56 36
Henning Andersen, Ogstrupgårdsvej 2, Mejlby, 8530 Hjortshøj e-mail: henning@true-net.dk	tlf.: 86 99 90 59
Ole Person, Pebbleparken 10, Stjær, 8464 Galten e-mail: minoperson@gmail.com	tlf.: 86 29 05 52 mobil: tlf.: 20 25 48 40
Fanebærer: Dan Nørskov Beyer, Emmasvej 2. 1.tv, 8220 Brabrand e-mail: dnbeyer@stofanet.dk	tlf.: 86 25 14 41 mobil: tlf.: 25 30 66 36
Souvenirs	
Æresmedlem Kaj Villadsen, Renal Baches Vej 38, 9000 Aalborg e-mail: ksvilladsen38@gmail.com	tlf.: 21 75 99 12

Formanden har ordet:

Af Henrik Agerholm Sørensen

Hvordan kan han sove om natten?

Det kunne være et aktuelt spørgsmål, når det drejer sig om "den lille mand" i Kreml med storhedsvanviddet. Hvis han sover godt, kan det skyldes, at han er overbevist om sin egen ufejlbarlighed, hans ligegyldighed over at slå tusindvis af mennesker ihjel og over at ødelægge et land, inklusive sit eget land, blot fordi Ukraine vil noget andet end diktatoren i Kreml.

På snart 6. måned har vi stiftet bekendtskab med krig i Europa. Vi har også set en russisk hær i en materiel, operativ og taktisk tynd forfatning, der har bevæget sig ind i Ukraine med folkemord og nedslagtning af civile til følge, en hær, der har udvist et forfærdeligt menneskesyn og brutalitet. Sover han skidt, kan man konstatere, at det har 'den lille mand' fortjent.

Hvorfor nu denne indledning? Jo, fordi vi alle står ved foden af et bjerg, vi alle skal bestige - helst sammen. Bjerget hedder vinter og hård frost, stigende husleje samt stigende inflation og energipriser, ja stigende alting, hvor prisen på frihed og demokrati også kommer til at stige denne vinter. Er danskerne klar til den cocktail? Selvfølgelig, fordi vi skal, og fordi alternativet vil være at sove rigtig skidt om natten med tanke på de mange tusinde, der har mistet alt i Ukraine. Dem SKAL vi hjælpe og have i fokus, fordi de kæmper for OS. Den kommende vinter vil vise, hvad vi er lavet af. Vinteren kalder på solidaritet, sammenhold og hjælpsomhed. Vinteren handler også

om at sørge for, at 'den lille mand' får at føle, at hans olie og gas kan han beholde eller sælge videre til sin diktatorkollega i Kina. Med andre ord kan jeg garantere for, at denne vinters komme vil vi aldrig glemme. Vi skylder os selv at stå sammen og stå fast, for vi får kun denne ene chance til at gøre en forskel for andre og dermed hinanden.

Denne vinter skal vi regne med også at skulle til folketingsvalg. Vi skal stemme om, hvem vi mener, der bedst har, kan og vil løse de udfordringer, Danmark har stået i og kigger i øjnene de næste 4 år. I kommer aldrig til at høre mig anbefale, hvem skal stemmes på. Som den gamle russiske diktator Stalin, ja, de russere har ikke prøvet andet end elendighed, sagde: "Det afgørende ved et folketingsvalg er ikke, at folk stemmer; det afgørende er, hvem der tæller stemmerne op og hvordan".

Der er i skrivende stund allerede de første statsministerkandidater i æteren, som før folketingsvalget er annonceret, kører solo på bekostning af det hold, den selvudnævnte kandidat de facto er en del af. Det billede slider på vores tålmodighed og udfordrer vores engagement i en forvejen særdeles udfordret tid.

Set i forhold til vores egen dagligdag ved og omkring Aalborg Garnison kan der gøres opmærksom på følgende emner:

1. Garnisonen skal snart have ny regimentschef, når oberst Jess Møller Nielsen

går af det kommende efterår. Dronningens Livregiments Soldaterforening kvitterer for klar og tydelig ledelse, der altid velvilligt og bedst muligt har ydet foreningen en fin service. Vi takker garnisonskommandanten for skønne relationer.

2. Relationer der vil blive usvækket videreført til den kommende chef oberst Susanne Lund. Jo, hun er datter af den legendariske chef for Prinsens Livregiment oberst Jens Christian Lund.

3. Efter at ISS blev 'smidt på porten' og kontrakten med forsvaret blev opsagt, var der udsigt til, at cafeteriadrift, herunder bespisning samt betjening af landets soldaterforeninger, ville få et gunstigere miljø at udvikles i. Indtil dato må det dog konstateres, at det gunstige miljø på ingen måde er blevet realiseret. Faktisk stik modsat idet såvel kvalitet og navnlig pris for soldaterforeningernes arrangementer på Aalborg Garnison er ubetalelig høj. Forsvarets Ejendomsstyrelse lå organisatorisk underdrejede på korrespondance fra 1. april 2022 til medio juni 22.

Mailservere og andet IT havde ejendomsstyrelsen ikke fået forberedt til overtagelse fra ISS. I forbindelse med vores afholdelse af jubilæarstævne sidste lørdag i september 2022 havde undertegnede allerede i februar 22 rettet henvendelse til cafeteriet på Nørre Uttrup Kaserne for at få en pris på vores klassiske jubilarmenu, som er nævnt andetsteds i Gyldenløve. I juni havde jeg endnu ikke modtaget svar. I juli fik DRLRSF et helt ublu og pludseligt tilbud nu fra regionschefen for cafeteriadriften under Aalborg Garnison. Det miljø ønsker DRLRSF ikke at være en del af.

I år afholdes jubilæarfrokost, som altid med fokus på jubilæarernes medalje- og festlige dag i Bygning 8 på Nørre Uttrup Kaserne. Program for dagen kan læses i Gyldenløve. Vi glæder os til at modtage jer gamle krigere med rød-gule hjerter. Aalborg Kaserne har også ved denne lejlighed bistået os flot med en bred palet af praktiske foranstaltninger. Det er vi meget taknemmelige og glade for. Tak især til seniorsergent Klaus Klæstrup og overkonstabel Kim Bak for professionel støtte og engagement. Dagen bliver garanteret minderig med masser af skønne jubilærer.

Fugleskydning er desværre igen i år ikke muligt at afvikle. Ganske enkelt fordi der pt. ingen skydebane er på Aalborg Kaserne. Også her er Ejendomsstyrelsen indover med genetablering, planlægning og udførelse. Desværre må DRLRSF igen konstatere, at styringen og INFO om skydebaneprojektet helt er faldet i søvn. Forhåbentlig har kasernemesteren på et tidspunkt til sinds at komme med en skudsikker udmelding (undskyld udtrykket)?

Til generel orientering indskærpes det for jubilærer, at vi beder jer om at iagttage det til enhver tid gældende sundhedspåbud, der gælder i større forsamlings. Dette er sagt med respekt og omtanke for, at vi ikke endnu helt er fri for agtpågivenhed for Covid/Corona virus. Skulle der opstå en forandret sundhedstilstand for evt. deltagende jubilærer, beder DRLRSF jer venligst om at meddele disse ændringer til foreningen. Vi vil naturligvis gøre vores yderste for at håndhæve hygiejneregler den 24. september.

Fortsat dejlig sommer.

Afdelingens 20 års jubilæum

Af Sven-Erik Bolt Magnussen

Dan Nørskov ved afdelingens fane foran Sven-Eriks fordør

og alle så ud til at hygge sig. Da vi tog afsked, var alle enige om, at det havde været en god og hyggelig aften. Tak til de fremmødte deltagere for at være med til at gøre dagen festlig.

14 trofaste medlemmer

Aarhus afdeling markerede sin 20 års stiftelsesdag tirsdag den 14. juni - lidt forsinket på grund af corona - hos formanden i Hinnerup.

14 trofaste medlemmer mødte op kl. 17.00 på Svalevej til hyggelig sammenværd med lidt ost og rødvin samt efterfølgende kaffe og kage. Jeg mener, at alle vi, der deltog, havde været med til at markere dagen gennem alle årene. Der blev snakket meget og udvekslet mange minder,

4. maj på Skæring Hede 2022

Af Sven-Erik Bolt Magnussen

I år er det 77 år siden, at Danmark igen blev frit. Coronaen er ovre, og vi kunne igen mødes.

Der var ca. 100, der havde taget turen til Mindelunden på Skæring Hede. Dette til trods for, at der var store arrangementer omkring rådhuset i Aarhus i forbindelse med krigen i Ukraine.

Samvirkets nye formand, Kristian Thomsen bød velkommen til arrangementet og garnisonskommandanten (GK), oberst Bo Engelbreth inspicerede faneborgen.

De mange flotte faner på vej ind til Mindelunden ved Skæring Hede

Kim Ole Larsen fra Besættelsesmuseets Venner orienterede om den nye stander.

Politidirektør Kirsten Dyrman fra Østjyllands Politi

MHV 100 Randers spillede til de indlagte sange..

Efter frihedsbudskabet havde lydt, blev der holdt tale af Politidirektør Kirsten Dyrman fra Østjyllands Politi.

Dan Beyer og Henning Jensen ved afdelingens fane

Krans og blomster ved mindestenen flankeret af 2 faner

GK, oberst Bo Engelbreth afsluttede højtideligheden med at byde alle på kaffe og brød ved teltene.

Fra Århus afdeling deltog Dan Beyer og Henning Jensen med afdelingens fane. Et godt arrangement på en dejlig mild forårsdag.

Valdemarsdag på Gammel Torv i Aalborg

Af Henrik Agerholm Sørensen

På en smuk midsommerdag med høj sol og en herlig ramme og med feststemte deltagere og en dejlig kulisse af Dannebrogspaner blev Valdemarsdags traditioner med overrækkelse af faner igen vakt til live efter et par års nedlukning.

Det er en fin tradition med fejring af Dannebrog, der som bekendt faldt ned fra himlen den 15. januar i år 1219 ved slaget ved Lyndanisse, idag Talinn i Estland, da Kong Valdemar Sejr og de danske soldater, herunder også vendere fra Rügen og svenskere fra Lund, var trængte under et af de nordiske korstog.

I alt 22 nye foreninger, der dækkede idrætsforeninger, folkedanserforeninger og mange flere med smukke unge mennesker, der stolt fik overrakt en fane i

Flotte faner på Gammel Torv

varierende størrelse. Det gjorde indtryk, når modtagerne af de smukke faner rakkede ryggen og med et ærefuldt greb for første gang modtog fanedug eller fane som repræsentant for deres forening. Æresmedlem Kaj Villadsen og undertegnede deltog med DRLRSFs fane og som traditionen for fanebærere byder behørigt ikklædt hvide hansker.

Den gående trafik gik nærmest i stå i både Bispensgade og Gravensgade. Aalborgenserne var glade for at se de flotte faner i formation til Gl. Torv. Her havde Aalborg Kanonlaug gjort klar til sin indledende salut, hvor bragene skabte en festlig kulisse i et veltilrettelagt program.

Af hensyn til restaurering af Budolfi Kirke forlagde fanerne til Vor Frue Kirke bag Hjelmersstald i det gamle Aalborg. Her forestod Aalborg Stifts nye biskop Thomas Reinau Rasmussen festgudstjenesten, hvor diverse honoratiores, de

sommeraftenen under kyndig ledelse og organisering af Olav Vibild fra Garderforeningerne.

Efter gudstjenesten var Danmarks-Samfundet vært ved en vand og en sandwich i kirken, hvor undertegnede fik lejlighed til at spørge et par unge piger fra Vrensted Idrætsforening, hvordan følelsen med at erhverve ny fane havde været for en oplevelse. Jeres udsendte fik det svar, at det var med lige dele ærefrygt, respekt og taknemmelighed, at de nu kunne bringe glæde ved foreningens

gymnastikarrangementer og stævner i lokalsamfundets sportshal, der udgjorde samlingspunktet for sociale og kulturelle aktiviteter.

Pigerne spurgte, hvor gammel vores fane var. Som sandt var oplyste aftenens nye faneløjtnant, at både fanepladerne og fanebåndene fortalte historien om deltagelse i store slag og pladerne om deltagelse i mange begivenheder, herunder kronprinsparrets bryllup den 14. maj 2004.

Undertegnede fik et lynkursus i at gå, stå og håndtere fanen. En på alle måder en begivenhedsrig aften i Aalborg.

Fanerne i Vor Frue Kirke

nye faner og foreninger samt soldaterforeningers faner udgjorde et smukt syn i

Mindeord

Af Dan Nørskov Beyer

Den 13. juli fik jeg den triste besked, at min fanemakker og soldaterforenings-kammerat, Hans Jørgen Jensen var gået bort.

Hans Jørgen og jeg har haft mange gode oplevelser, når vi har været ude med fanen for Dronningens Livregimentets Soldaterforenings afdeling for Aarhus og omegn. Vi har deltaget i arrangementer den 4. maj og 2. december på Skæring Hede samt den 11. november og 5. september i Mindeparken i Aarhus. Vi har deltaget i jubilarstævner og stiftelsesfester i Aalborg, og vi har været i København, Fredericia, og Haderslev. Vores virke som fanebærere resulterede i, at vi begge fik tildelt Danske Soldaterforeningers Landsråds fortjenstmedalje i bronze samt fortjenstmedalje fra de samvirkende soldaterforeninger i Aarhus.

Hans Jørgen var med fra starten i lokalbestyrelsen, da vi stiftede Aarhus afdeling tilbage i 2002. Det skete på en råkold aften i kantinen på Sumatravej

på Aarhus Havn, hvor Søværnets Operative Kommando dengang havde til huse. Hans Jørgen var hurtig til at sætte sig på fanen, som jeg ellers havde regnet med, at jeg kunne få. Jeg blev så faneløjtnant i stedet for. Han kunne da heller ikke forstå at, fanebæreren var på valg hvert andet år til generalforsamlingen. "For det havde vi jo aftalt, at han skulle være".

I de sidste år måtte han dog opgive hvervet pga. af et skrantende helbred. Jeg fik så allernådigst lov til at overtage fanen, men han overgav den med glæde til mig, da han mente, at jeg havde vist mit værd. Han stoppede så alle sine aktiviteter i 2016. Det ærgrer mig, at jeg på grund af personlige årsager ikke selv kunne deltage i hans bisættelse. Jeg synes, at han havde fortjent, at den fane, som han og jeg havde

båret så mange gange, burde have været til stede den dag.

Æret være Hans Jørgens minde.

Jubilarstævne 2022

Lørdag den 24. september 2022 kl. 10

Det årlige jubilæumsstævne for alle indkaldte ved

Dronningens Livregiment.

Alle jubilarer fra årgangene

1952 - 1957 - 1962 - 1967 - 1972 - 1977 - 1982 - 1987 - 1992 - 1997

har pligt til at give møde, men øvrige årgange er også velkomne.

Øvelsesliste

- kl. 10.00 Formering og indmarch gennem vagten på Nørre Uttrup Kaserne
- kl. 10.15 Velkomst ved Chef for Trænregimentet og Garnisonskommandant oberst Jess Møller Nielsen
- Kransenedlæggelse ved stenen for Dronningens Livregiment
- kl. 10.30 Orientering om kasernen i dag i Auditoriet
- kl. 11.30 Rundvisning på kasernen, fotografering
- kl. 12.30 Frokost i cafeteriet
- ½ rugbrød med marinerede sild og karrysalat
- Skinkeschnitzel med brasede kartofler, sky sauce, ærter og wienergarniture
- Kaffe og kage
- 1 øl eller vand
- 1 snaps
- kl. 14.00 Tildeling af medaljer til 65, 60, 55, 50, 45, 40, 35, 30 og 25 års jubilarer
- kl. 15.00 Besøg i Messen, hvor medbragte billeder kan vises frem
- kl. 16.30 Afslutning i Messen

Prisen er for medlemmer: Kr. 325,- og for ikke medlemmer: kr. 350,-

Mød talstærkt op. Mød gamle soldaterkammerater. Det er en dag, du ikke vil glemme. Husk evt. at tage fotos med fra dengang, da der var rigtige soldater til. Dem kan man altid more sig over. Kontakt dine gamle soldaterkammerater, så også de, der evt. ikke er medlem eller ikke modtager Gyldenløve, får en chance for at deltage.

Sidste tilmelding mandag den 12. september. Du kan indbetale beløbet på girokonto +73 88989899. Husk at medbringe giro talonen. Du kan også betale via netbank: Ved at overføre pengene til: Regnr. 7453 kontonr. 1028376 - skriv "Jubilarstævne" eller på MobilePay nr. 45051 (HUSK at angive navn, indkaldelsesår og tlf.)

Vi håber at se jer alle lørdag den 24. september.

Eventuelle forespørgsler og tilmelding til næstformand Morten Andersen tlf.: 20 74 30 09, mail: maba@dlgtele.dk eller kasserer Sven-Erik Bolt Magnussen tlf.: 23 95 77 84 mail: cordes.magnussen@live.dk

Med venlig hilsen
bestyrelsen

Jubilarbilledet er fra foreningens arkiv.

Som det fremgår af billedet er det af 2. Panzerinfanterikom-pagni fra april 1982.

Livkompagniets motto var: "Stærk for Retfærd"

Det indsatte billed viser en PMV M 113 med nr. 32.040 med vadepladen slået ud. Den er da vist kommet noget ud at svømme.

Husk Jubilarstævnet den 24. september 2022.

Ny skydebane

Af Morten Andersen

Den 27. februar modtog vi en mail fra De samvirkende Soldaterforeninger (DsS), de kunne desværre meddele, at Aalborg Kommune lukker skydebanen i kælderen under svømmehallen Gl. Lindholm Skole. Det betød at forårssæsonen 2022 blev den sidste.

Samtidig blev der indkaldt til et orienteringsmøde den 3. marts med foreninger, der benytter banen, hvor man skulle tale om nye muligheder. Her blev det vedtaget at holde et nyt møde inden for en måned. Desværre trak det ud, og mødet blev først afholdt den 18. maj. Tilstede var repræsentanter fra Aalborg Kommune, DsS, fire foreninger, som benytter banen samt Lindholm Sports Skytte Klub og en skyttekonsulent fra DGI. Politiets Administrative Center (PAC) meldte fra i sidste øjeblik, hvilket har vanskeliggjort hele processen.

Lindholm Sports Skytte Klub har lokaler, som ligger i kælderen på Gl. Lindholm Skole med indgang fra skolegården. Konklusionen på mødet blev, at vi fremover kan benytte deres anlæg tirsdag og torsdag. Hvilket betyder vi skal betale 15,00 kr. pr. skydning til foreningen, samt den sædvanlige husleje til Aalborg Kommune. Pt. har en forening trukket sig, da deres medlemmer falder fra pga. alder, så nu er der tre foreninger tilbage, som skal deles om huslejen.

Det er ikke lige til at gennemføre en flytning. Det største problem er stramning omkring opbevaring af våben, og især når flere foreninger er det samme sted. Antal af våben har også betydning, og

derved yderligere regler, der træder i kraft. Her er der en del sikkerhedskrav, der skal opfyldes, og som PAC skal godkende. I øjeblikket har PAC først meldt deres ankomst en gang i september måned på grund af problemer med et nyt system, og at de derfor er kommet langt bagud med at behandle sager. Det er måske nogle af jer, der har erfaret det med hensyn til fornyelse af våbenlegitimationer.

I skrivende stund kan vi kun håbe på, at alle problemer bliver løst, så vi kan starte efterårssæsonen i de nye lokaler.

Vinter skydning på Gl. Lindholm Skole Indgang fra skolegården Vi fortsætter med at skyde den 1. og 3. tirsdag i måneden kl. 19.30.

Håbet er, at vi i de nye omgivelser kan overføre den gode stemning fra den gamle bane, hvor alle er velkommen til at deltage i skydningen, eller til at komme og nyde en kop kaffe sammen med gode kammerater.

Første gang bliver (forhåbentlig) den 4. oktober, men kontakt mig inden for en sikkerhedsskyld, såfremt starten bliver udskudt.

Morten Andersen
Mobil: 2074 3009

Mærkedage

Listen viser: Navn, by, soldaternummer / årgang og fødselsdato. Listen er sorteret efter fødselsdatoen. Her vises medlemmer der fylder 100, 95, 90, 85, 80, 75, 70, 65, 60, 55 eller 50 år såfremt man har oplyst sin fødselsdato til foreningen.

Kjeld Andreasen		
Jelling	605440 / 64	05-09-42
Christian Vestersager		
Videbæk	546610 / 62	08-09-42
Jørn Johan de Rosche		
Hals	73	14-09-52
Henning Brink		
Ishøj	218264 / 54	21-09-32
Benny Mikkelsen		
Blokhus	547274 / 62	01-10-42
Sven Ivar Bergman		
Åbybro	162116 / 52	06-10-32
Otto Erik Sørensen		
Aalborg	67	18-10-47
Ejvind Engelsen		
Nykøbing M	165642 / 53	21-10-32
Hans Hulgaard Nielsen		
Hirtshals	739488 / 67	06-11-47
Frank Christensen		
Viborg	547109 / 62	15-11-42
Bjarne Sloth Jensen		
Viborg	508213 / 61	16-11-42
Peder B. Sørensen		
Blokhus	73	17-11-52
Kim M. Eriksen		
Tranum, Brovst	95	27-11-57
Jørgen Tamborg		
Frederikshavn	74	03-12-52
Bent Borup Kristensen		
Munkebo	88	09-12-67

Jan Thomsen		
Aalborg SØ	82	10-12-62
Søren Madsen		
Tarm	578241 / 63	11-12-42
Jørgen Pilgaard		
Brovst	165261 / 53	13-12-32
Poul Erik Simonsen		
Sulsted	75	16-12-52
Leif Juncher		
Havndal	72	19-12-52
Kurt Kjær		
Hadsund	739531 / 67	25-12-47

Menig 66 blæser honnør

Tillykke

Tour de Kaløvig

Af Uffe Uhler

Efter Tour de France feberen bredte sig i landet, og vi har kunnet følge danske atleter ved sommerens mesterskabsstævner præstere fremragende resultater – ikke mindst ved VM i ridning i Herning, troede nogle måske, at nu kunne vi slappe lidt af ved årets tur til Kaløvig. – Men nej, her skulle vi igen blive grebet af begejstringens rus.

I år var programmet, som det har været i alle årene – næsten da; men det vender vi tilbage til.

Da vi var samlet i Kaløvig Bådelaugs lokale, hvor der var dækket op til kaffe og kage, bød Knud Mildahl velkommen. Det løftede stemningen, at vi blev mindet om, at Aarhus afdeling havde kunnet fejre 20 års jubilæum i år, men Knud kunne da også lige i al beskedenhed melde, at vi i år var samlet for 20 gang for at hygge os til sommergrill i Kaløvig. Det gav stemningen en tak opad.

Familien Mildahl

Jens fortæller

Al ære, respekt og tak til og Ingrid og Knud, der har været primus motorer for dette hyggelige arrangement i alle tyve år.

Så overlod Knud ordet til Jens. Han gav en medrivende beretning, som han plejer, om udviklingen i bådelaugene og på havnen. Hans iver og begejstring undgik ikke at smitte os tilhørere, da han fortalte om alle de store, spændende og spektakulære sejlsportsaktiviteter i Aarhus i årets løb, og om alle de medaljer, som de danske sportssejlere fra lokalområdet havde hentet ved VM og EM i sejlsport, og alle og de fremragende resultater, de havde præsteret, ved stævner rundt om i verden.

Knud kvitterede Jens med et par gode flasker, medens vi andre klappede.

Så var det blevet tid til at tage på den obligate sejltur på Aarhus-bugten med Anton som skipper.

I år blev vi vugget lidt, da vi stod ud i vestlig retning,

for der var bølger på bugten; men, som Anton sagde, det var der altid, når vinden kom fra syd. Og så vendte han båden og sejlede os over bagved Studstrupværket, hvor der var smult vande. Himlen gav også et par dryp fra sig, men ikke nok til, at passagererne på dækket blev våde.

Det er nu hyggeligt at sejle med Anton, for hans barndomshjem ligger lige bagved både-

havnen, og her bor han stadig, ligesom han har familie, som bor i husene ved siden af. Det giver altid anledning til snak om tiden og forholdene og fiskeriet i Kaløvig, da han var ung.

Til dem, der ikke ville med ud at sejle, havde Knud sørget for en nyskabelse i programmet – sikkert i anledning af 20 års jubilæet. Han meddelte, at man bare

Skipper Anton

nep, ketchup, remoulade og ristede løg. Det hele blev tilberedt med omhu og serveret af Ingrids og Knuds datter, Hanne. Hun har gjort det for os før, og hun ved lige præcist hvor længe pølser og brød skal ligge på grillen for at kunne kildre vores ganer optimalt.

Vejret den aften var også helt perfekt – en herlig lun sommeraften med let brise, og hvor solen skinnede; men, som Ingrid sagde, sådan er det altid, når det er mig, der står for vejret.

Efter at vi havde hygget os i hinandens selskab en tid oven på det fornemme måltid, kunne vi glade, mætte og veltilfredse drage hjemad. Til Ingrid, Knud og Hanne er kun tilbage at sige tusind tak for en herlig dag i Kaløvig – vi er klar igen til næste år.

Hygge ved grillen

Dronningens Livregiments 365 års dag

Af Benny Møller Christensen

Til Dronningens Livregiments årsdag den 23. april 2021 kunne vi ikke – som traditionen ellers byder – samles omkring regimentets sten på Nørre Uttrup Kaserne for at ære vores gamle hæderkronede regiment. Dette fordi coronaen lagde en hindring i vejen.

I år havde coronaen sluppet sit tag, så det var en stor glæde, at vi

Hygge på stuen med lidt godt til ganen

Herefter gik turen over på Stuen på Hvorup Kaserne, hvor vi havde en hyggelig sammenkomst og nød lidt godt til ganen.

kunne samles til regimentets 365 årsdag og give regimentet honnør på dagen.

Efter formanden, Henrik Agerholm havde budt velkommen til de fremmødte, lagde han en blomsterbuket i de rigtige røde og gule farver ved regimentets sten ved flagstangen på kasernen.

De lækre sager klargøres i baren. Bemærk den flotte bagvæg.

Fra jubilarernes tid

Af Uffe Uhler

Den røde mødebefaling til årets jubilarstævne den 24. september er sendt ud til jubilarerne.

De ældste jubilarer - 70 års jubilarerne - er af årgang 1952. De tilhører det første hold rekrutter, der blev indkaldt til 8. Regiment, Dronningens Livregiment, der nys var blevet genoprettet i henhold til Forsvarsloven af 1950, der genindførte regimenterne i hærens ordning.

Så lad os tage på en nostalgisk rejse i de gamle foreningsblade og dvæle ved, hvad de har at berette fra "x 10 jubilar-årene".

1952

Om indkaldelsen i 1952 kunne man læse dette i "17. Bataillons Dronningens Livregiments Soldaterforening" som foreningens blad hed dengang:

Dronningens Livregiments tre ledende befalingsmænd, kaptajn Malling, oberstløjtnant Ulf Jessen og kaptajn S. Due-Lund, der alle ses til venstre, modtager regimentets nye rekrutter. Oberstløjtnanten står med et telegram, som netop var indløbet med lykønskninger fra 17. bataillons - Dronningens Livregiments Soldaterforening.

Da dronningens soldater mødte til tjeneste.

Fra »Jyllandsposten«, som bragte en større meddelelse om ovennævnte begivenhed, citerer vi følgende:

Samtidig med, at 10.000 mand indkaldtes til 18 måneders tjeneste ved forskellige våbenarter, blev »Dronningens Livregiment« holdt over dåben.

I Viborg blev et nyt regiment, »Dronningens Livregiment«, holdt over dåben. Regimentet blev på papiret formet i november i fjor, da den tidligere souschef ved Vestre Lands-

Betragtninger ved indkaldelsen - der er delte meninger

delskommando, oberstløjtnant Ulf Jessen, Aarhus, udnævntes til chef for regimentets bataillon I. Indtil regimentets øvrige befalingsmænd, der er udtaget af de øvrige fodfolksregimenter, tiltrådte tjeneste den 1. maj, var bataillonchefen regimentets eneste soldat. »Dronningens Livregiment« skal efter planerne have garnison i Aarhus, men da kaserne her er fuldt belagt, uddannes mandskabet, der er fra Aarhus med opland, foreløbig på 3. Regiments kaserne i Viborg. Mandskabet er formet i to kompagnier, et regimentsstabs- og forsyningskompagni under ledelse af kaptajn C. Mailing og et let kompagni under kaptajn S. Due-Lund.

Det nye regiment er udgået af 17. Bataillon, der er ophævet som linjebataillon, og det skal føre stambataillonens 300 år gamle traditioner videre tillige med de nye, der blev skabt, da 17. Bataillon i 1949 blev dronning Ingrid's specielle afdeling inden for hæren.

Da dronningen ved denne lejlighed overrakte regimentet dets fane, sagde hun: »Jeg er stolt over, at der er knyttet stærke bånd mellem regimentet og mig, og jeg vil følge regimentet med interesse.«

Dette løfte har dronningen ikke glemt. Da officererne mødte til tjeneste den 1. maj, modtog de et lykønskningstelegram fra dronningen.

En skål, som man er ene om at udbringe.

Regimentet vil selvsagt gøre sit til at bevare en nær tilknytning til landets dronning. På dronning Ingrid's fødselsdag møder regimentets chef og en repræsentant for de menige med blomsterhilsener. Mens det ved alle andre afdelinger inden for militæret er skik,

at enhver festlighed af format indledes med en skål for kongen, er »Dronningens Livregiment« ene om at udbringe »**Hendes Majestæt Dronningens Skål**«. Hvis regimentet besøges af kongen og dronningen samtidig, hilses kong Frederik »kun« med de trompetfanfarer, der tilkommer ham som landets øverste feltherre, mens dronningen hyldes som landets kvindelige overhoved med nifolddigt leve og honnørmarch. Dronningens billede hænger på alle kontorer og samlingsstuer, og når soldaterne til sin tid hjemsendes, modtager de et billede af dronningen som en speciel gave.

Den 14. juni vil regimentet få overdraget sin fane af den gamle stamafdeling, 17. Bataillon, og en repræsentation for foreningens bestyrelse vil komme til stæde ved denne lejlighed.

I tilslutning til ovenstående sendte foreningen på indkaldelsesdagen følgende telegrafiske hilsen:

»Bataillonens chef, befalingsmænd og det nyindkaldte mandskab ønskes hjertelig tillykke på indkaldelsesdagen« og vi havde den glæde at modtage en hilsen fra bataillonschefen, oberstløjtnant Ulf Jessen, der udtalte følgende :

»På bataillonens vegne - befalingsmænd såvel som de nye rekrutter - bringer jeg herved foreningens bestyrelse en hjertelig tak for telegrammet, vi modtog i dag. Vi blev meget glade over at modtage dette synlige bevis på, at vor forening lever med i regimentets liv og følger os med interesse.

Med venlig hilsen,
Deres ærbødige,
Ulf Jessen.«

Og hermed er altså det daglige arbejde

ved bataillon (regimentet) i Jylland startet, og vi ønsker såvel bataillonschefen, som alle øvrige befalingsmænd ved bataillon held og lykke til at opnå et godt resultat i den tid, der forestår.

red.

1962

Her kunne man i foreningsbladet læse en fornøjelig skildring om, hvordan en 10 års jubilar havde oplevet årets jubilarstævne.

Ekstraordinær indkaldelse af årgang 1952

Søndag den 13. maj samledes mellem 140 - 150 gamle soldater af årgang 1952 og fejrede på festlig vis 10-års dagen for deres indkaldelse. Her ses fortroppen under indmarchen på Nørre Uttrup kaserne.

1952 må have været en god årgang med et godt sammenhold og kammeratskab. Det gav sig tydeligt udtryk, da man den 13. maj fejrede et vellykket jubilæumstævne, hvori deltog ca. 140- 150 mand, et særdeles fint resultat for en enkelt årgang.

Dagen forløb i alle måder vellykket, men vi lader nu en af deltagerne fortælle lidt om begivenhederne i et referat, som han venligst har tilsendt redaktionen:

Vi var jo en del, der havde fulgt opfordringen til at mødes i 10-årets tegn for indkaldelsen ved 8. regiment, Dronningens Livregiment, og vi, der indfandt os, kan i hvert fald kun sige, at det blev en minderig dag. Stævnet tog sin begyndelse på banegården i Aalborg, og nogle udvekslede hurtigt gamle minder over den velkendte »Urban«, som jo er Aalborgs yndlingsdrik, ikke at forglemme den med jubilæumsetiketten, man fik engang, men det er jo endnu den samme sort. Kl. 10,20 startede et par busser og private køretøjer med Nørre Uttrup kaserne som mål. Andre var kørt direkte dertil, men samlet blev vi, og det i stort tal. Vi marcherede ind på kaserneområdet, og formanden for Dronningens Livregiments Soldaterforenings Aalborg afdeling bød velkommen, idet han samtidig gjorde os opmærksom på flere små, praktiske ting vedrørende dagens program. Dernæst blev ordet givet til velfærdsofficeren suppleret med en hilsen fra Harry Bruun, og velfærdsofficeren gjorde os opmærksom på, hvordan vi nu skulle forholde os, når vi blev sluppet løs og måtte gå rundt og se forskelligt, som var tilgængeligt på kasernen, indtil spisningen skulle finde sted.

Men forinden skulle vi fremstilles for obersten, og vor gode formand, Rebstrup afleverede den civile hær til oberst Ulf Jessen, som efter nogle pæne velkomstord til de civile 52-ere skridtede fronten af og hilste på deltagerne. Ja, man er nu hurtig til at falde ind i rollen igen, synes

jeg, jeg tror såmænd ikke engang de indkaldte kunne have præsenteret sig på mere manerlig vis, end vi gjorde.

Nu fordelte vi os lidt hurtigt rundt på de forskellige områder af det tilladte terræn og endte selvfølgelig i kantinen, hvor en rigtig øl var at købe til 1 kr. og 5 øre, et helt eventyr vil nogle sige, og vi lod selvfølgelig ikke lejligheden gå upåagtet hen. Kl. godt 12 var der gule ærter med flæsk, øl og akvavit, en rigtig soldater-, ja, og »herreret« kan det siges. Aldrig har gule ærter smagt så godt, jeg er sikker på, de ekstraordinært var så tip-top fine, og vi siger i hvert fald tak til værterne. Men hurtigt til det næste: Det var filmforevisning i auditoriet eller »sovesalen«, som den også blev kaldt, det står i hvert fald i frisk erindring endnu fra omskolingsholdet. Det var dog ikke let at få det hele med her, for en del af de gamle soldater var bleven hængende for længe over de gule ærter, og da busserne skulle møde til den anden transport og retur med os til Aalborg, måtte den sidste film dropes, men ret til ændring i programmet o.s.v. er jo altid tilladt, og der var heller ingen bebrejdelser mod andre end os selv. Nu var eftermiddagen fri, til vi atter skulle mødes i Karolinelund kl. 18, men forinden havde de forskellige sikkert moret sig ved et kammeratligt samvær, og hvordan det forløb, kan enhver bedst ty til sit eget jeg og undersøge.

Kl. 18 begyndte så det store slag i Dronningesalen i Tivoli Karolinelund med et festbord, som sjældent er set mage til, det kan ingen benægte. Der var også mødt flere gæster udover de fra 52 indkaldte, men i det hele taget et dejligt indslag i hele det store arrangement. Der blev holdt åbningstale og bl. a. taler af oberst

Ulf Jessen, formanden for De samvirkende soldaterforeninger i Aalborg, som også overdrog en faneplade til vor jyske fane. Harry Christoffersen talte, det samme gjorde Harry Bruun og vor jyske formand, Rebstrup og flere, men tro ikke, at der ikke blev tid til både at spise og nyde en genstand. Ja, det var en dejlig fest, og de, der ikke var med, gik glip af noget, men må i hvert fald give møde, når og hvis 15-året også kalder sammen, hvad vi alle håber.

Efter spisningen var der rig lejlighed til en rundgang i haven, og hvad der er at se og prøve skal opleves, det kan ikke beskrives, især når lysene tændes, og dansen tager fat, ja, optræden på scene manglede heller ikke. Jeg vil påstå, at vore nuværende indkaldte ved Dronningens Livregiment sjældent har overskud af soldaterhumør, og vil håbe, de har lidt i baghånden, for Aalborg er en by, der giver masser af muligheder for at opleve et og andet, det være sig sjov af flere slags, sightseeing, ture i anlægget, i Aalborgtårnet, i Zoo og meget andet, jo, Aalborg er byen af størrelse og med muligheder.

Efterhånden som klokken skred frem mod midnat, begyndte man så småt at søge hjemad, men hvornår den sidste har nået sin hjemstavn, er det vist kun den enkelte selv, der kan fortælle om.

Til slut vil jeg ønske fortsat god fremgang for jyske afdeling og sender denne tak for det store arrangement, der var til glæde for alle os, der var mødt.

Med hilsen fra deltager
830 Evald 2/1 8. reg. 1952,
Sjællandsgade 26, Randers.

1972

Dronningens Livregiment er kendt som et regiment, hvor "det var godt at gå til soldat".

Det har noget at gøre med, at nok er disciplin en nødvendighed for at kunne løse opgaver i krig, men regimentet uddannede sine soldater til at kæmpe under arbejdsdisciplin – ikke formel disciplin, eller som nogen ynder at kalde den – kadaverdisciplin.

Herom skriver oberstløjtnant A.L. Balslev i foreningsbladets nummer for juli kvartal 1972.

Hvilken disciplin har vi brug for?

spørger oberstløjtnant A. L. Balslev, stabschef ved Region I og Dronningens Livregiment, og konkluderer, at disciplin er nødvendig overalt i samfundet, samt at den militære disciplin er bestemt af hærens opgave i krig. Det skal være en effektiv arbejdsdisciplin og ikke en formel disciplin. Dette er stærkt på vej til . . .

Ordet »disciplin« fremkalder forskellige følelser. For nogle er disciplin synonymt med militarisme, kæft-trit-retning, underkastelse og herre-slave forhold. For andre giver ordet disciplin mindelser om orden, lydighed, velopdragenhed og mest af alt: effektivitet. Nøgternt bedømt betyder disciplin imidlertid indordning under krav; og disciplin er en simpel forudsætning for, at et mål kan nås; for, at et eller andet kan fungere. Har vi ikke færdselsdisciplin, kan trafikken ikke afvikles.

Har vi ikke arbejdsdisciplin, kan arbejdsresultater ikke opnås. Indordner

vi os ikke under samfundets love - har samfundsdisciplin - kan samfundet ikke fungere.

Militær disciplin betyder således den enkelte soldats indordning under de militære krav. Af betydning for en hærs moral er, at det enkelte medlem bevidst eller ubevidst forstår eller fornemmer det nødvendige eller hensigtsmæssige i at indordne sig under de stillede krav - at han accepterer kravene. Og her er vi ved det vanskelige i dag. Den unge generation af i dag lærer at mistro autoritet og til generelt at tvivle om hensigtsmæssigheden i og nødvendigheden af samfundets krav. Den kræver forklaring på og forståelse af de stillede krav for at kunne indordne sig. Dette er et sundt tegn for en demokratisk ungdom. Dette forhold fører imidlertid med sig, at de, der stiller kravene, nemlig samfundet, politikerne, hærledelsen og officererne, tvinges til at tage de traditionelle krav op til revision og vurdere deres hensigtsmæssighed og nødvendighed. Her som i andre lignende situationer må man starte med at spørge sig selv om: hvad drejer det sig om? hvad er forudsætningen og grundideen? situationen?

For det danske forsvar er situationen den, at et parlamentarisk flertal inden for folkestyret har besluttet, at vi skal have et forsvar. Grundideen må da fra politikernes side være, at vi i givet fald skal forsvare vor nation, vort samfund og vor livsform imod kræfter, der udefra søger at true vor tilværelse. Dette betyder på simpelt dansk, at vi skal slås for vor frihed, hvis en fjende krænker vor suverænitet. Forsvaret skal altså bruges. Krigens krav er derfor de krav, der må

være afgørende for vort forsvar, for vor uddannelse, for vore øvelser, for vore normer - kort sagt for hærens disciplin. Det blev nævnt, at ungdommen i dag kræver forståelse for de opstillede krav for at kunne acceptere dem og dermed for villigt at kunne indordne sig under den nødvendige disciplin. Dette indebærer, at politikerne må forklare vælgerne, herunder værnepligtig ungdom, hvorfor man finder det rigtigt og nødvendigt at have et forsvar - eller med andre ord, hvorfor regering og folketing har besluttet at føre en sikkerhedspolitik, der forudsætter, at vi har et forsvar. Men det er ikke blot politikerne, der må forklare - også de mange vælgere, som ønsker, at vi skal have et forsvar, må hver især i deres færden have mod til at give udtryk for denne mening og begrunde den. Det er typisk for tiden at anvende slagord. Et af dem, man hører er:

Hvem skal forsvare forsvaret? Svaret er: Det skal de politikere, der bestemmer, at vi skal have et forsvar - og det skal de vælgere, der med deres stemme giver udtryk for enighed med den sikkerhedspolitik, vi fører. Til den sidste kategori hører også forsvarets faste folk.

Konklusionen af det sagte er da:

Den disciplin forsvaret har brug for, er en accepteret og villig indordning under de nødvendige krav skabt af kampens vilkår.

Nået så langt i erkendelsen kommer da den vanskelige opgave at fastsætte, hvad krigens vilkår er - og det er her, forsvarets folk har vanskeligst ved at møde forståelse. Som fagmænd har de studeret disse vilkår, der på mange områder er helt forskellige fra det

normale fremtidssamfunds vilkår. I en kampsituation er alles liv og velfærd afhængig af, at den enkelte indordner sig fuldt og helt. Lydighedskravet er absolut. Den vagtpost, der ikke 100 pct. passer sin vagtopgave, risikerer ikke blot selv at miste livet, men også at hans kammerater, der i tillid til at de i ro kan hvile, overraskes og mister livet. Under fredsuddannelsen kan det knibe med forståelsen af nødvendigheden af under soldateruddannelsen i mange situationer at kræve absolut lydighed. Man hører ofte den mening fremsat, at da fjenden ikke er i landet, er det noget militaristisk pjat at iværksætte sanktioner over for den soldat, der ikke efterkommer en given ordre nøjagtigt. Men her må vi gå tilbage til udgangspunktet og minde os selv om, hvad det hele drejer sig om - hvad formålet med soldateruddannelsen er. Det er, at opdrage (uddanne) soldaten til at virke under kampens vilkår. En krigstilstand må i vore tider forventes at indtræffe uden eller med meget kort varsel; i en sådan situation er der ikke tid til at give en supplerende, mere realistisk kampuddannelse.

Fredstidsuddannelsen er derfor meningsløs, hvis man skaber en uddannelsessituation, eller helt ignorere en krigstidssituations vilkår og krav. Ingen danske ønsker kan ændre krigens vilkår; den uddannelse andre stater - og ikke mindst Warszawapagtens stater - giver deres soldater i fredstid, giver ikke håb om, at krigen for den enkelte soldat har skiftet karakter.

Det vil forsat kræves af ham, at han kan tåle og overvinde anstrengelser og frygt, afsavn, kulde, sult og mangel på søvn

samt tilpasse sig en tilværelse karakteriseret ved lange venteperioder afbrudt af korte perioder med højeste aktivitet, kort sagt, at han har fysisk og psykisk kraft til at modstå kampens belastning. Så kan man lide det eller ej; vi bliver ikke spurgt. Og her står hæren; dette er dens uddannelsessituation. Og hermed er også givet begrænsningen for, hvor meget soldateruddannelsen kan nærmes civil ungdomsuddannelse.

Det er hærens - dens officerers ønske i dag, at forholdene i hæren i rimelige omfang på en række områder er i så stor overensstemmelse med den øvrige del af samfundet, som hensynet til de særlige militære forhold gør det muligt. Et af de områder, hvor dette i særlig grad har betydning og interesse for især det værnepligtige personel, er de militære omgangsformer, idet disse for hovedpartens vedkommende er forskellige fra de adfærds- og omgangsformer, de er vant til fra skole, arbejdsplads m. v. På dette område er der inden for hæren i løbet af de sidste år sket en stor ændring. Den tidligere, af så mange hadede, formelle disciplin er i dag ved at blive omformet til en effektiv arbejdsdisciplin. Den tidligere hæleklappen og råben erstattes af en naturlig omgangs- og samtaleform, der udvikles under uddannelsen fra en i den første rekruttid mere formel omgangsform henimod en funktionelt betinget arbejdsdisciplin. Hertil bidrager også hærens materiel i dag. Man kan jo ikke stå ret for hinanden i en kampvogn eller træde an på tre geledder i en pansret mandskabsvogn. Formel eksercits og hermed parader findes i realiteten ikke mere. Her må et eventuelt behov hos

befolkningen opfyldes af diverse pigegardes og by- og fagorkestre. Officerer bliver ofte spurgt af gamle, tidligere soldater: Er det hele ikke ved at falde fra hinanden? Det er dog en værre samling ufikse, langhårede og langskæggede fyre at se på, soldaterne i dag. Til det sidste - om det lange hår og skæg - skal siges, at det tager vi afslappet.

Se blot på de historiske malerier fra 1848-50 og 1864. Den Jens, der for hundrede år siden sejrede ved Fredericia og Isted og stod fast på Dybbøl, var også langhåret og langskægget. Da i vor tid en kreds af unge begyndte med langt hår og skæg, var det uniform for en samfundsfjendtlig holdning; i dag er langt hår og skæg et modelune hos ungdommen og ikke mere et ydre tegn på en samfundsholdning. At det så for en soldat, der ligger meget i bivak og lever under primitive forhold, ville være mere hygiejnisk ikke at have langt hår, og at en chef med ansvar for de unges liv og velfærd kan gyse ved tanken om, hvad der kunne ske, hvis en langhåret fik håret i et skydende våbens bevægelige dele eller filtret ind i et bælte til et bæltekorretøj, er en helt anden side af sagen. Men disciplinen i hæren tager ikke skade af hår- og skægmoden.

Antallet af straffe er gået væsentligt ned i de sidste år. En af årsagerne til dette må blandt andet søges i, at kravene til formelle omgangsformer og rigoristiske påklædningsbestemmelser er liberaliseret. Der er med andre ord færre ting, man kan blive hængt op på. Dette resultat skyldes netop, som tidligere omtalt, at hæren har taget de traditionelle krav op til vurdering og revision. Det er officerernes meget vanskelige opgave i dag,

med den rivende udvikling samfundet er inde i på alle områder, at vurdere - og kunne vurdere - hvad der er væsentligt, og hvad der er uvæsentligt; for derefter at droppe det uvæsentlige og koncentrere sig om det væsentlige. Det danske forsvar har ikke været i brug i mere end hundrede år og har derfor ingen a jourførte erfaringer. Hærens normer, regler og bestemmelser er skabt op gennem tiderne med mennesket (og dets uforanderlige, biologiske arv) som forudsætning - skabt i skæbnestunder, når kravene til den enkelte er større end under en fredstidstilværelse - når kravene var så store, at den enkelte ofte måtte yde udover sig selv. Det er vanskeligt for en dansk officer i dag uden krigserfaring at afgøre, hvad der måtte skjule sig af tidligere indvundne erfaringer i, for en umiddelbar betragtning, rent formelle ting og forhold. Hvilke tilsyneladende formelle omgangsformer bidrager i virkeligheden til at skabe den korpsånd, der er en forudsætning for kampmoralen? Og hvilke omgangsformer har sin rod i tidligere tiders civile omgangsformer? Uden en funktionel disciplin kan værnene ikke løse deres opgave. Til at skabe og opretholde denne disciplin anvender vi moderne pædagogiske principper og metoder. Der er også på pædagogikkens område i vor tid mange profeter; for den moderne officer er kravet, at han skal følge med i alt, hvad der rører sig i tiden, absorbere, fordøje og anvende alt godt nyt til at gøre hæren mere effektiv, således at vi kan bevæge os ad den vej, der fører fremad - uden at falde i nogen af grøfterne.

Idealet er, at soldaten frivilligt indordner

sig under lydighedskravet. Kan dette ikke ske ad frivillighedens vej, må det ske ved særlige sanktionsformer. Disse er fastsat i den af lovgivningsmagten vedtagne militære Straffe- og Retsplejelov, der nu står foran revision. Det kan forventes, at mindre forseelser vil blive afkriminaliseret, at bødestraf vil blive anvendt i udvidet omfang, at hæftestraf indføres i stedet for vagtarrest (dog afsonet i militære arrester og ikke sammen med civile lovovertrædere), at kvarterarrest udgår, og at betinget straf vil blive anvendt i udvidet omfang. Hermed sker i overensstemmelse med hærens ønske den størst mulige tilnærmelse til de borgerlige love. For visse alvorlige forseelser bør der fortsat være fastsat mindstestrafte, f. eks. for vold og vagtforseelser. Det er ønskeligt, såvel af praktiske, pædagogiske som af uddannelsesmæssige årsager, at den i fredstid gældende militære Straffelov uden ændringer kan anvendes også under krigstilstand, selvom man i denne situation ikke undgår at iværksætte en supplerende særlovgivning. I overensstemmelse med de pædagogiske, psykologiske og ledelsesmæssige principper, som må være gældende for det militære miljø, bør afgørelsen af tiltale spørgsmål og myndighed til at pålægge frihedsstraf uden dom fortsat ligge hos den militære rettergangschef. Disciplin er fortsat nødvendig og må kræves. Men det er ikke disciplin for disciplinens skyld, vi ønsker. Disciplin er ikke kun noget, der hører den militære del af samfundet til. Men den militære disciplin er bestemt af de opgaver, der skal løses under kamppladsens vilkår. Samfundet må kræve, at

de enheder, hæren uddanner, kan virke effektivt; og forudsætningen herfor er, at kampmiljøets krav lægges til grund for uddannelsen, og at uddannelsen også tager sigte på at lære de unge soldater at indordne sig under disse krav. Først da har vi den effektive arbejdsdisciplin, der erstatter den tidligere formelle disciplin.

1982

I 1982 kunne Dronningens Livregiment fejre sin 325 års fødselsdag den 23. april, og det skete særdeles med maner.

En storslået regimentsparade i Skovdalen blev overværet af majestæterne Margrethe og Ingrid, og også Forsvarschefen var til stede. I/ Dronningens Livregiment marcherede igennem byen og der blev holdt en fornem fødselsdagsreception i gymnastiksalen på Nørre Uttrup Kaserne, Om aftenen deltog regimentets personel med gæster i en flot fødselsdagsfest i Aalborgshallen.

Regimentet udgav selvfølgelig også et jubilæumsnummer af Gyldenløve med forord af regimentschefen

1657 - 23. april - 1982

325 år er et langt spand af år, i hvilket der er sket en helt utrolig udvikling i menneskets vilkår i almindelighed, fra middelalderlig fattigdom til nutidigt velfærdssamfund, men så sandelig også i soldatens vilkår fra esponton og luntebøsse til kampvogn og atombombe. Det er en udvikling, der kan få én til at spørge, om vi - regimentet - har evnet at følge med, eller om de mange år er ble-

Oberst S. E. Christensen

vet en klods om benet, en tradition, som hindrer os i at følge med tiden.

At 325 år betyder traditioner er helt givet, men det er traditioner, der føles som en forpligtelse og et krav til alle ved regimentet om stadig at følge med i den rivende udvikling. Samtidig betyder disse traditioner, at vi holder forbindelserne bagud vedlige, og at vi derved bevarer vor rod og forbliver fast forankrede i vort lands historie.

Dronningens Livregiment af i dag er derfor en moderne virksomhed, der - efter de nyeste managementprincipper - uddanner i pagt med de bedste pædagogiske ideer og producerer effektive, kampduelige enheder. Enheder, der til enhver tid vil kunne leve op til Dronningens Livregiments valgsprog

STÆRK FOR RETFÆRD

S. E. Christensen

I jubilæumsskriftet var skrevet om Dronningens Livregiments meritter igennem tiderne, ligesom regimentets dåbsattest var gengivet.

Regimentets dåbsattest

bemelte Stifts døgtige Mandkiøn samme 200 Mand paa ansøgning at bekomme lade, dermed etc.
Hafn: den 23 April: 1657.

Liglsaa brev fick Erick Rosenkrantz om 200 Mand af Aarhuus Stift, nock Otte Krag om 100 Mand af Riber Stift, nock Ulrich Christian sielf om 100 Mand af Viborg Stift".

W.G.T. betyder: Vor gunst tilforn.

Navneskifte

Ved sin oprettelse fik regimentet, som skik var dengang, navn efter sin chef og kom til at hedde: Gyldenløves Regiment Dragoner.

Efter Ulrich Christian Gyldenløves død 1658 overtog Eiler Holck regimentet, der herefter bar navnet: Holcks Regiment Dragoner.

Det blev dog kun en kort periode, for i Danske Kancelli, B. 150. Kopibog for militære bestallinger, fol. 247 r. kan man læse følgende:

"Eiler Holck fich bestalling at hans Regimendt skulle være Dronningens Liff Regiment. N-55.

F.3.

G.A.V. at vi naad: Halfuer for got anseet, at os elschl Eiler Holcks Regimente maa herfter være voris elschl kiære Gemahls Dronningens Liff Regiment Dragoner.

Giff: Hafn: d. 18. octob. 1659".

G.A.V. betyder: Gjør Alle Vitterligt.

I Hærens Arkiv opbevares regimentets "dåbsattest". Den findes i Danske Kancelli. Jydske Tegnelse, 1657-60. fol. 247v, og lyder således:

"Manderup Due med nogle flere Lehns-mænd om nogle folek Ulrich Christian til Dragoner forundt

No. 119.

F3 tius

W.G.T. Wijd at Vi naadigst hafuer forundt og elschl: Ulrich Christian Gyldenløfur ete: 200 Mand til Dragoner af det unge Mandkiøn udi Aalborg Stift, thi hafuer du bemelte Ulrich Christian af

1992

I 1992 var Livkompagniet på venskabsbesøg i Wentorf. Det var tre år efter murens fald, og spændende var det at kunne besøge en kaserne i det gamle Østtyskland.

Denne beretning kunne læses i Gyldenløve nr. 2, 1982.

Turistbesøg af tidligere fjender ikke velset

Af kaptajn 1.: Schmidt,
nætkommanderende, Livkompagniet

Livkompagniet besøgte 4. Pansergrenadierkompanie/162. Bataillon i Wentorf ved Hamborg i ugen 23. - 27. marts. Selve udvekslingsbesøget er beskrevet andetsteds i bladet.

Ved den lejlighed bad vi om at få lov til at besøge det tidligere Østtyskland for at få et indtryk af, hvorledes forholdene var der. Det var ikke muligt at få tilladelse til at bringe et helt kompagni over på den anden side". I stedet blev der arrangeret en tur for officerer i civilt. Jeg vil her beskrive, hvad vi oplevede.

Rejsmålet var byen Schwerin i den nye tyske delstat Mecklenburg Vorpommern.

Allerede på motorvejen mellem Hamborg og Berlin fik vi de første indtryk af den tidligere deling af de to tysklænder. Der var allerede gjort meget for at ændre forholdene. Alle vagttårnene var væk. Tilbage var en stor fuldstændig raseret bygning, som havde tilhørt STASI. Der var også nogle minefelter, der endnu ikke var ryddet. Endvidere var der hist og her også rester af det metalhegn, der

En BMR 60 PB på vej ind på en russisk kaserne i Schwerin

skulle hindre, at man forlod denne vesttysk betalte transitvej ad andre end de faste afkørsler.

Landskabet ændrede karakter da vi passerede den tidligere grænse. Markerne var meget større, end vi kender dem fra Danmark og det vestlige Tyskland. Der var heller ingen bevoksning af betydning umiddelbart på den anden side af grænsen. Set fra et militært synspunkt var det et fantastisk ildterræn.

De byer, vi kunne se fra motorvejen, var små landsbyer, hvor alle husene stort set var ens både i udseende og farve. De lå meget tæt. I det hele taget virkede bebyggelserne meget koncentrerede.

Cirka 40-50 km inde i det tidligere Østtysk land svingede vi fra motorvejen og kørte mod Schwerin og fik oplevelser for alle pengene. 20 km fra byen dukkede pludselig en kolonne russiske BTR 60 PB op. Vi fik travlt med at finde kameraer frem. Vi fik flere gange "fingeren", det var helt klart, at russerne ikke brød sig om at blive fotograferet. Kort tid efter mødet med russerne kom vi til et øvelsестerræn. Vore værter var i tvivl om, hvorvidt det tilhørte russerne eller var et tidligere Nationale Volksarmee (NVA)

Hegn og vagttårn ved en øvelsesplads nær Schwerin

område. Vi kørte ind på området og fandt hurtigt ud af, at det var en tidligere østtysk kaserne med tilhørende øvelsesplads. Langs hegnet var der vagttårne og skilte med "Halt hier lebensgefahr". Vi så en forhindringsbane i beton og en et antal skydeanlæg. Det virkede som om, man ikke havde skænket sikkerheden en tanke. Det blev bekræftet af vore tyske værter, der sagde, at uheld og dødsfald var en accepteret omkostning.

Alle de tidligere østtyske kaserner er i dag bemandede med personel fra både NVA og Bundeswehr. Alt materiel er vestligt. Vi så dog enkelte russiske panservogne med Bundeswehr-nummerplader.

Vores besøg på denne tidligere østtyske kaserne er egentlig i strid med den tyske hærers stående ordrer, der forbyder nysgerrige at besøge de tidligere østtyske etablissementer. Vi fik sågar en briefing af en bundeswehr major, som tidligere gjorde tjeneste som kompagnichef i NVA. Han indledte sin briefing i officersmessen. Derefter var der rundvisning på selve kasernen. Majoren virkede meget åben og svarede beredvilligt på alle de spørgsmål, vi kunne drømme op. Jeg

tror, vi alle følte det meget paradoksalt, at vi nu sad her i en officersmesse på en tidligere Warasawapagt-kaserne og stillede spørgsmål om beredskab og krigsplaner til en major fra NVA og så møde en så forholdsvis stor imødekommenhed.

På kasernen lå det tidligere 27. Motschützen Regiment, som bestod af en panserbataljon og tre BMP bataljoner. Hver bataljon var indkvarteret i en fireetages bygning. I stuen lå stabskompagniet og 1. kompagni på 1. sal osv.

Bataljonernes beredskab var et helt kapitel for sig. Indtil 1986 var det på 85%. Det vil sige, at der året rundt var 85 % af personellet til stede på kasernen. Køretøjerne var pakket med udrustning og skarp ammunition og brændstof, så de umiddelbart var klar til at køre. Man skulle kunne forlade kasernen på 20 minutter.

Denne procedure blev øvet to gange om ugen. Oversat til hjemlige forhold øvelse "Grøn Kronjuvel" uvarslet to gange om ugen. Værnepligtstiden var 18 måneder. Frihed var en sjælden luksus i værnepligtstiden, ja nogle havde aldrig fri i de 18 måneder, de var værnepligtige. De måtte ikke engang forlade kasernen for en kortere periode. Officerer og befalingsmænd boede enten på kasernen eller i store boligblokke lige uden for kasernehegnet. For at overholde beredskabet på de 20 minutter brugte man ikke telefonen til at alarmere med, men sirener. På officerernes og befalingsmændenes boligblokke var der monteret store horn. Det var nemt at samle regimentet, da alle boede samme sted.

Majoren fortalte os, at der ofte var

problemer med disciplinen, hvorfor han som kompagnichef ofte selv måtte være tilstede for at styre soldaterne. I betragtning af at soldaterne altid var på kasernen, var det ikke så mærkeligt. Vi så også kasernens fængsel. Det var meget stort efter danske forhold, men som det blev sagt, det blev også brugt flittigt. Kompagnichefen kunne idømme soldaterne op til tre dages fængsel og hvis det ikke var nok, gav han dem bare to eller tre gange tre dage. At komme 10 minutter for sent gav tre dages fængsel. Informationsniveauet i den tidligere østtyske hær var meget lav. Man begrænsede oplysningerne til det minimale for ikke at sprede oplysninger ud i samfundet og derved øge vestens muligheder for at skaffe sig adgang til dem.

Ved siden af den kaserne vi besøgte, lå en anden østtysk kaserne, hvor der lå et luftværnsregiment. Majoren fortalte os, at selv for en major var et besøg på en nabokaserne forbudt. Han vidste ikke, hvad det var for et regiment, der lå der og havde han et ærinde derinde, var det en meget besværlig proces at få lov til at komme derind. Alle militære kontorer blev forseglet ved tjenestens ophør. Den daglige tjenestetid var 7.00 - 19.00. Plombetråd blev gjort fast til døren og til karmen med en klat lak og stemplet med et laksegl. Hvert kontor havde sit individuelle laksegl.

Uddannelsen i NVA var opdelt i tre perioder à seks måneder. Første periode var besætnings- og delingsuddannelse. Anden periode var regimentsuddannelse og tredje periode var divisionsuddannelse. Hvert kompagni havde 11 BMP. Heraf var de syv i depot, fuldt lastede og klar

I en sådan fireetagers bygning boede en NVA bataljon. Stabskompagniet i stuen, 1. kompagni på første sal osv.

til kamp. Tilbage var der fire vogne og de var det eneste man brugte i den daglige uddannelse. Skulle man køre en enhedsuddannelse i kompagni- eller bataljonsramme, lånte man de øvrige kompagniers eller bataljoners køretøjer. Det var kun når man skulle øve på divisions eller højere niveauer, man tog kørtøjer ud af depotet, dette system gjorde naturligvis uddannelsen meget centraliseret hvad angik planlægning og koordinering. Kompagnichefen havde ikke den samme grad af indflydelse på uddannelsessystemet som vore chefer. Alt blev planlagt for ham.

Nu hvor Warszawapagten er opløst og de to tysklunde er blevet til ét, har vi fået et vist kendskab til deres krigsplaner. Det har de tidligere NVA officerer også. Majoren vidste nemlig ikke noget om, hvilke planer der lå for hans kompagni. I det tidligere Østtyskland blev man flasket op med, at vi var en samling farlige aggressorer og at det var østtyskernes

fornemmeste opgave at forsvare deres fædreland. Alt dette skulle i givet fald ske ved et angreb mod vest, hvor første dags angrebsmål var en linie 20 km vest for Hamborg. I løbet af fire dage skulle man have nået Rhinen. Det østtyske samfund var bygget op på løgne og indoktrinering. Det var først på generalsniveau, man blev delagtiggjort i de planer, som forelå. Majoren fortalte, at han havde to brødre, som ikke var i hæren. De havde ved flere lejligheder diskuteret det officielle østtysklands syn på vesten og var blevet meget uvenner. Brødrene var nemlig i stand til i smug at tage vesttysk TV, hvorfor deres syn på forholdene var mere nuanceret end majerens. Han kunne jo ikke så godt placere en antenne på militærets boligblok, så han var fuldt og helt overbevist om, at det officielle østtysklands løgne og propaganda var sandhed, og det levede han efter.

Efter besøget på kasernen kørte vi til Schwerin. Det var en ganske charmerende by, som meget hurtigt er ved at blive moderniseret. Mange bygninger og veje bar dog stadig præg af 40 års forfald og misligholdelse. Bilparken var stort set ny. Vi så kun få østbiler. Ligeledes var der på næsten alle bygninger sat en parabolantenne op, så man nu var i stand til at tage vesttysk TV.

Det var en meget oplevelsesrig dag, ikke mindst fordi vi var så heldige, at kunne besøge en tidligere NVA kaserne og tale med en officer der. At se og opleve de forhold, de civile levede under var også en oplevelse. Vil man have et indtryk af, hvordan der var, skal man skynde sig. Alt bliver hurtigt ændret og moderniseret. Foreløbig vil de fire-fem russiske

kaserner og et ukendt antal russiske soldater være at se i Schwerin indtil 1994, hvor det er deres tur til at vende tilbage til Rusland. Noget de bestemt ikke har lyst til.

Yngste årgang til årets jubilarstævne er årgang 1997, så lad os slutte denne årgangskavalkade med et indlæg i Gyldeuløves decembernummer 1997, Reginamarchen kender dronningens soldater som den "overlever", der ved slutningen rekruttiden skulle gøre én fortjent til at få udleveret og bære reginaerne på uniformens skulder, når man gik fra rekrutstyrken over i dækningsstyrken. Her er en beretning om reginamarchen 97.

Pigetouren

Af pigerne fra Livkompagniet

Ømme fødder, trætte ben og kolde piger, var hvad der vendte hjem til kasernen torsdag den 16. oktober.

Reginaturen '97 var slut. Og vi havde klaret det.

Det var med mange sommerfugle i maven, vi fem piger mødtes på kasernen søndag aften for at pakke vores rygsække og gøre os klar til en uge i uvished. Mandag morgen strippede vi i kompagnigården. Sådan hedder det, når vi står der i trusser og T-shirt og vores udrustning bliver skilt ad i 1.000 dele.

I starten var vi piger lidt blufærdige. Men som turen skred frem og trætheden meldte sig, var vi kolde overfor at sove i ske og stå i bar røv og ingenting foran drengene.

Menig L. Dansgaard var nok den af pigerne, der flyttede sine grænser mest. Først efter et par tilløb sprang hun i Ryås kolde dyb.

Vi overskred mange personlige grænser på turen. Blandt andet da vi skulle svømme over Halkær Å i regntøj og ingenting. Vi fik et tilbud om at måtte klæde om bag en Magius lastvogn. Men vi valgte alle at smide tøjet på lige fod med drengene ude på den bare mark, blandt køer og i kokasser op til anklerner.

Menig L. Dansgaard var nok den af os, der flyttede sine grænser mest. På et tids-

punkt skulle vi kravle over et tov, der var spændt ud mellem to træer i ca. fem meters højde over Ryå. Hun var oppe på stigen, der førte op til rebet. Men i første omgang måtte hun ned igen.

Efter en snak med kompagnichefen, kaptajn S.C. Jungersen, kravlede hun op igen, firede sig ud over åen og lod sig falde i. Sådan!

Vi piger var stolte og ikke til at stikke til, da turen var ovre. Vi havde bevist overfor os selv og for de andre, at selv om man er pige, kan man klare strabadserne lige så godt som en dreng. Vi var absolut positive overfor, at der ikke på nogen måde blev gjort forskel på os og drengene.

Pigerne fandt ud af at: *Viljen til at ville giver evnen til at kunne!*

Reginamarch 1997

Det var en råkold oktobermorgen. Efterårsvinden var frisk, skyerne hang tungt over soldaterne og temperaturen lå i den forkerte ende af skalaen. Alle havde pakket deres stumper og var klar til deres livs 'røvtur'.

Ja, det lyder uhyggeligt, men det er såmænd bare indledningen til rekrutturen '97. Turen alle har set hen til med en blanding af nysgerrighed, spænding og måske en smule angst.

Naturen omkring Halkær Bredning

vest for Nibe er enestående. Især om efteråret, når den lave sols stråler slår smut i bredningens blanke overflade og får efterårsløvet til at ligne noget, der er skabt ad kunstig vej på en malers palet. Bredningens mange andefugle og svaner fuldender det idylliske billede. Det er nu ikke sikkert, det er naturens store åbenbaringer, regimentets soldater havde mest øjne for, de par dage, de tilbragte ved bredningen. Men havde de haft overskuddet og lysten til at løfte blikket bort fra sølet, der samlede sig om støvlerne, ville de have oplevet et enestående natursceneri.

Udgangspunktet for den lille uges øvelse, reginaturen gik over, var en plantage, Øksedal, vest for Sebbesund. Men inden soldaterne kom så lagt, måtte de først igennem en "lille" kontrolmarch på godt 15 kilometer med indlagte momenter.

I Øksedal indrettede de et beredskabsområde komplet med latriner og andre fornødenheder. Aftensmaden de første aften var en frisk fisk, et rå løg og et par kartofler og gyllerødder per mand. Om der blev tid til at lave et ordenlig måltid ud af råvarerne afhang naturligvis af temperament og nattens andre gøremål. Og natten bød på mange opgaver.

Efter fisken og de rå grøntsager kaldte endnu en 20 kilometer lang fodmarch rundt til forskellige opgaver. Soldaterne havde fx. en time til at gå de seks kilometer til det sted, hvor resterne af en feltration var gemt. Et andet sted kom grupperne forbi en bil, der var forulykket og der skulle ydes førstehjælp og skaffes hjælp udefra. Et tredje sted var opgaven

en orienteringsmarch. Og den havde grupperne to timer til. Klokken blev over to om natten, inden alle var "hjemme" i Øksedal Plantage igen.

Næste morgen stod i pointløbets tegn. Det er her, soldaterne har mulighed for at opleve Halkær Bredning på nærmeste hold.

Afstandsbedømmelse og måludpegning

I grupper vandrede soldaterne rundt til de poster, der var fordelt med jævne mellemrum rundt om bredningen. Opgaverne kunne være så forskellige som fx. at skifte hjul på et køretøj, kravle i ABC-udrustning og lave en personlig rensning, samle en pansermine eller yde førstehjælp. Opgaverne er indrettet, så det bliver en slutkontrol af, hvad den enkelte soldat har lært gennem de første par måneder.

Det var meget mørkt, inden den sidste mand var tilbage i bivakken og kunne kravle i posen.

For at få gang i de stive lemmer tredjedags morgen var der arrangeret et forhindringsbaneløb igennem granskoven. Det var noget med at springe over og imellem granfrater med ammunitions-kasser, herefter præcisionskast med

Forhindringsbane forceres med ammunitions-kasser

håndgranater og endelig et antal løbeture á 100 meter, alt efter hvor præcist granaterne ramte.

Efter således at have fået rørt alle muskler og led var næste punkt på programmet et forfriskende morgenbad i Halkær Å. Åen skulle forceres i den dybe ende - selvfølgelig.

Al udrustning blev pakket i regnslaget og selve svømmeturen foregik i regntøj, kondisko og ellers ingenting. På bredens anden side fik hver enkelt soldat hurtigt afgjort, hvor godt han havde pakket sin udrustning ind. De omhyggelige havde tørt tøj at trække i. Det havde de mindre omhyggelige ikke.

Passage af Halkær Å

Efter vandgangen i Halkær Å gik turen videre mod målet: Nørre Uttrup Kaserne.

Inden det kom så vidt, skulle man dog først igennem en skydning på banerne ved Lindholm Høje. Men så var det altså også slut. Årets reginatur var overstået. I løbet af de dage, øvelsen varede, vandrede soldaterne i alt ca. 80 kilometer. De fleste var kommet igennem strabadserne uden andre mærker, end dem, der sætter sig på sjælen efter en så strabadserende tur.

Slut og slut er nok så meget sagt.

Vel hjemme udtrykte Livkompagniet en måske uforvarende - begejstring for turens forløb, da de stod foran deres egen bygning på kaserne, at kompagnichefen synes, de skulle have mere for pengene.

Så i stedet for at falde omkuld på de ventende madrasser sprang de op på de ventende lastvogne og kørte ud til området omkring Gjol halvøen. Her blev der kommanderet godt syv kilometers ilmarch med mål ved Ryå lige vest for Birkelse Hovedgård. Broen var (naturligvis) brudt sammen. Åen kunne kun passeres ad et tov, der var spændt ud mellem to træer i ca. fem meters højde. Halvvejs slap kræfterne op og hver enkelt soldat lod sig mere eller mindre frivilligt dumpe ned i Ryås mørke, iskolde vand.

På den anden side ventede belønningen: Varme tæpper, tørt tøj og en rask køretur tilbage til den hjemlige arne.

Rengøring og oprydning efter en uges øvelse går som en leg, når man ved, at en weekend uden uniform venter forude.

kk

Souvenirirs

Udsnit af de mange souvenirirs, som foreningen sælger. Flere souvenirirs kan ses på foreningens hjemmeside: <http://drlrsf.dk>

Alle priser er plus forsendelse, varerne kan bestilles ved æresmedlem Kaj Villadsen på tlf. 2175 9912 eller mail: ksvilladsen38@gmail.com

Regina nål

Pris: 35,00 kr.

Stor platte

Pris: 150,00 kr.

Prop til vinflaske med kronen indlagt i toppen (stor eller lille)

Pris: 150,00 kr.

Skjold som klistermærke

Pris: 10,00 kr.

Kasket /Caps

Pris: 85,00 kr.

Lille skjold på pinnål

Pris: 65,00 kr.

Polo T-shirt med trykt krone

Pris: 100,00 kr.

Polo T-shirt med broderet krone

Pris: 130,00 kr.

Vi har format til dine tryksager

Vestergaards

– en verden af tryksager

Lyngvej 3 · 9000 Aalborg
Tlf. 40 84 54 12 · www.vestergaards.com

POST

PP

DANMARK

Afs.:
 Gyldenløve
 Sven-Erik Magnussen
 Svalevej 3
 8382 Hinnerup

Dronningens Livregiments fane

Dronningens Livregiments nuværende fane er fra 1982. Den blev overrakt af dronning Ingrid ved regimentets 325 års jubilæum. Fanen er enestående i den danske hær, idet den som den eneste fører to dronningers navnetræk.

I fanedugens højre felt dronning Ingrid's navnetræk. På fanedugen ses endvidere, i øverste venstre felt, Dronningens Livregiments mærke.

Regimentmærket er en gengivelse af dronning Margrethe I's krone, som den ses på hendes sarkofag i Roskilde Domkirke.

Fanebåndene viser, at regimentet ofte har ydet en stor indsats under kamp.